

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10Csp/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216213433
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4216213433.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368 proti žalovanej: B. P., nar. X.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, L., o zaplatenie 1.987,31 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 1.866,87 eur, v časti vyčísleného úroku vo výške 327,11 eur, v časti 24,5 % úroku ročne od 1.5.2016 do zaplatenia, v časti poplatkov vo výške 45,86 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietla.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 18,82 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 11.8.2016 si Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca uplatnila voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.987,31 eur s úrokom vo výške 327,11 eur, s úrokom z omeškania vo výške 1.067,43 eur, s 24,5% úrokom ročne zo sumy 1.987,31 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.987,31 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, s poplatkami vo výške 45,86 eur a náhradu trov konania. Uplatnený nárok odôvodnila tým, že 15.8.2013 uzavrela so žalovanou zmluvu o úvere č. 1399783561, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky pre úver. Na základe zmluvy bol žalovanej zo strany (pôvodného) žalobcu poskytnutý úver vo výške podľa zmluvy, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach, vo výškach a s lehotou splatnosti podľa zmluvy. Žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej k 30.4.2016. V dôsledku omeškania žalovanej vzniklo pôvodnému žalobcovi v zmysle Obchodných podmienok pre úver právo požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Poštová banka, a.s. ako pôvodný žalobca si toto právo uplatnila na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver pôvodnému žalobcovi úrok, pričom v zmluve je dojednaná sadzba vo výške 24,5% ročne. Dátum začatia úročenia od 1.5.2016 je dátum nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 30.4.2016. Poplatky vo výške 45,86 eur sú podrobne špecifikované v Aktuálnom stave úveru a vyplývajú zo Sadzobníka poplatkov.

Žalobca za dôkaz označil zmluvu o úvere, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, listinu Aktuálny stav úveru, výzvu na úhradu dlžnej sumy, Sadzobník poplatkov.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo 7.12.2016 okrem iného uviedla, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a súčasne požiadala o splátky, z dôvodu, že nielen ona, ale aj jej manžel sú nezamestnaní a starajú sa o dve deti.

Žalobca v replike z 12.1.2017 okrem iného poukázal na to, že žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti spochybňujúce existenciu pohľadávky. Taktiež poukázal na skutočnosť, že nepriaznivá finančná situácia žalovanej nezakladá dôvod nesplácania záväzkov voči veriteľom.

3. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.6.2017, uzavretej medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom, postupca postúpil okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovanej. Súd na návrh postupcu uznesením z 3.10.2017 rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION a.s. ako nový žalobca.

4. Súd v poradí prvým rozsudkom rozhodol bez nariadenia pojednávania a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.866,87 eur s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 169,37 eur a s 5,15 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.866,87 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 57,29 eur, splatných vždy do 25. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Druhým výrokom súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 1.866,87 eur, v časti vyčísleného úroku vo výške 327,11 eur, v časti 24,5 % úroku ročne od 1.5.2016 do zaplatenia, v časti poplatkov vo výške 45,86 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol a ostatným výrokom rozhodol o náhrade trov konania.

4.1 Uvedený rozsudok súd odôvodnil tým, že mal za preukázané, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou bola dňa 15.8.2013 uzavretá „zmluva o úvere dostupná pôžička“, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 72 mesačnými splátkami po 57,29 eur, splatnými v 25. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 25.9.2013 a konečná splatnosť úveru bola určená na 25.8.2019, pri úrokovej sadzbe vo výške 24,50%, pri RPMN 27,44% a priemernej RPMN vo výške 18,84%, so základným súborom poistenia, pri celkovej výške nákladov 1.828,80 eur.

Podaním z 11.7.2014 postupca vyhlásil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 1399783561 zo dňa 15.8.2013 za predčasne splatnú v celom rozsahu s tým, že túto špecifikoval ako dlžnú istinu vo výške 1.987,31 eur, úrok vo výške 327,11 eur, poplatky za upomienky vo výške 39,28 eur a poistné vo výške 6,58 eur, úhrnom vo výške 2.360,28 eur. Súčasne vyzval žalovanú k úhrade vyčíslenej dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Uvedená výzva bola žalovanej doručená 17.7.2014, ako to vyplýva z fotokópie doručeny opatrenej podpisom žalovanej.

Z Aktuálneho stavu úveru na čl. 14 súdneho spisu vyplýva, že žalovaná na splátky splatné od 25.9.2013 do 25.11.2013 vrátane uhradila úhrnom sumu vo výške 133,13 eur. Žalovaná ani po vyhlásení predčasnej splatnosti postupcom dňa 11.7.2014 ďalšie platby nerealizovala.

4.2 Súd daný vzťah strán sporu posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

4.3 Pokiaľ v zmluve uzavretej medzi postupcom a žalovanou dňa 15.8.2013 nie sú uvedené žiadne poplatky, žalobca s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. nemohol od žalovanej ako spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, ktorá navyše, podľa textu zmluvy, nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, ani Obchodné podmienky pre úver, či Sadzobník poplatkov, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdného dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>). Z uvedeného dôvodu súd nárok žalobcu v časti uplatneného poplatku vo výške 45,86 eur nepovažoval za dôvodný a v tejto časti ho zamietol.

4.4 Súd má za to, že veriteľovi žalovanej nevznikol nárok ani na poistné, nakoľko poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve „dojednané“, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. OZ

o poistných zmluvách. Žalobca nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci nielen vznik, ale ani rozsah a podmienky akéhokoľvek poistenia žalovanej a vôbec nepreukázal existenciu poistenia. Z uvedeného dôvodu postupcovi nevznikol nárok na poistné.

4.5 V danom prípade v písomnom vyhotovení úverovej zmluvy uzavretej zmluvnými stranami dňa 15.8.2013 absentuje podstatný údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), ale aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovanou čerpaného úveru.

4.6 Navyše, v danom prípade, podľa písomného vyhotovenia úverovej zmluvy podpísanej zmluvnými stranami dňa 15.8.2013, celkové náklady podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy mali byť vo výške 1.828,80 eur. Pokiaľ žalovanou čerpaný úver bol splatný 72 splátkami po 57,29 eur, celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 2.124,88 eur (72 x 57,29 - 2.000), ale určite nie vo výške 1.828,80 eur, ako je to uvedené v zmluve, v ktorej úplne absentuje povinný údaj o celkovej čiastke (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má aj absencia údajů o celkovej čiastke za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovanou čerpaného úveru.

Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť pri čerpaní úveru vo výške 2.000 eur a pri 72 splátkach po 57,29 eur predstavuje sumu vo výške 4.124,88 eur, kým po pripočítaní nákladov vo výške uvedenej v úverovej zmluve žalovanej - 1.828,80 eur - k výške čerpaného úveru - 2.000 eur - by celková čiastka, ktorú by mala žalovaná uhradiť, predstavovala (len) sumu 3.828,80 eur, čo je pri počte splátok a ich výške matematicky vylúčené. Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte RPMN neboli s poukazom na § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g/ citovaného zákona, ale nižšie náklady. Potom veriteľ žalovanej v úverovej zmluve žalovanej uviedol RPMN v nižšej výške (27,44%) oproti jej skutočnej výške (30,89% - podľa interaktívnej kalkulačky na portáli Ministerstva financií SR, pri 72 splátkach po 57,29 eur mesačne), teda v neprospech spotrebiteľa, ktorého tým uviedol do omylu, keď je známe, že čím nižšia je RPMN, tým je úver lacnejší. Aj z uvedeného dôvodu je úverová zmluva uzavretá zmluvnými stranami dňa 15.8.2013 bezúročná a bez poplatkov, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona.

4.7 Pokiaľ úver čerpaný žalovanou vo výške 2.000 eur je bezúročný a bez poplatkov a žalovaná na takto čerpaný úver uhradila celkom sumu vo výške 133,13 eur, dlh žalovanej na bezúročnom a bezpoplatkovom úvere predstavuje sumu 1.866,87 eur. S poukazom na uvedené súd žalobe vyhovel v časti 1.866,87 eur titulom dlžnej istiny (2.000 - 133,13). V časti dlžnej istiny prevyšujúcej sumu vo výške 1.866,87 eur ako aj v časti vyčísleného úroku vo výške 327,11 eur, či v časti ďalšieho, 24,5% úroku ročne od 1.5.2016 do zaplataenia, súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

4.8 Z prísudku vo výške 1.866,87 eur vznikol žalobcovi po márnom uplynutí lehoty na zaplataenie predčasne zosplatneného úveru (10 dní od doručenia oznámenia veriteľa o predčasnom zosplatnení), t.j. od 28.7.2014 - nárok na úrok z omeškania, a to až do 30.4.2016 (žalobcom ohraničené obdobie vyčíslenia) vo výške 169,37 eur (5,15% zo sumy 1.866,87 eur). Súd žalobu zamietol aj v časti prevyšujúcej sumu 169,37 eur vyčísleného úroku z omeškania.

Z dlžnej sumy istiny vznikol žalobcovi nárok na ďalší úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. K 28.7.2014, žalobcom v žalobe označený začiatok omeškania žalovanej, bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,15%, a tak súd rozhodol o úroku z omeškania tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

5. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9Co/154/2018-111 z 20.6.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5.1 Uvedené zrušujúce rozhodnutie odvolací súd odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace základné procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V prejednávanej veci prvoinštančný súd vo veci rozhodol preskúmaným rozsudkom bez toho, aby vo veci nariadil pojednávanie.

Podľa § 297 písm. b/ CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 297 písm. b/ CSP je potom zrejmé, že pojednávanie netreba nariaďovať v zásade v takých prípadoch, kde nie je potrebné dokazovanie a kde nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa skutkového, či právneho posúdenia sporu.

Podľa § 168 ods. 1 CSP, ak súd nerozhodne inak, nariadi pred prvým pojednávaním predbežné prejednanie sporu.

Podľa § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces, s takouto argumentáciou žalobcu sa odvolací súd stotožňuje. Z obsahu spisu v danej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za dôvodný len čiastočne, keď mal za to, že z dôvodu absencie zákonných náležitostí zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je uzavretá zmluva bezúročná a bez poplatkov. V danej veci nedošlo k nariadeniu pojednávania, takže ani nemohlo dôjsť k oboznámeniu strán v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 CSP a žalobca tak nemal možnosť vedieť ani zistiť, či ním prezentované tvrdenia a dôkazy sú pre súd postačujúce, resp. sporné, a tak reagovať na predbežné právne závery súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie, majúci za sporný nárok žalobcu v ním uplatnenom rozsahu, nemôže žalobu zamietnuť bez pojednávania len vyhlásením rozsudku bez toho, že by vec predbežne prejednal alebo vo veci nariadil pojednávanie a následne postupoval v súlade s ustanovením § 181 CSP. Ak by súd predbežne prejednal žalobu, došlo by k vyjasneniu otázok predmetu sporu a jeho právneho posúdenia, resp. otázok dôkazného práva. V prípade nariadenia pojednávania by súd v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 CSP určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná, ako i by uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. V oboch týchto prípadoch by žalobcovi bolo zrejmé, aké sú predbežné právne závery súdu z hľadiska ním uplatneného nároku na plnenie, na čo by mohol reagovať. Tým, že súd prvej inštancie neumožnil žalobcovi predniesť argumenty týkajúce sa právneho posúdenia sporu z hľadiska predbežných právnych záverov súdu a rozhodol bez nariadenia pojednávania, došlo zo strany súdu k odňatiu práva na spravodlivý proces. Je teda potrebné uviesť, že prvoinštančný súd za daných okolností pochybil, ak vo veci vyhlásil rozsudok bez toho, že by vyslovil (najmä žalobcovi oznámil), ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ako vec predbežne právne posúdil, bez toho, že by bolo stranám sporu (žalobcovi) zrejmé, že uplatnený nárok súd prvej inštancie považuje za sporný, čím porušil zákonom dané procesné práva žalobcu pre jeho ďalší procesný postup v kontradiktórnom sporovom konaní, najmä nevytvorením mu priestoru na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku. Teda, na rozdiel od súdu prvej inštancie, odvolací súd mal za to, že v danej veci bolo nevyhnutné pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu, čo potom vylučovalo taký procesný postup, aký vo veci zvolil súd prvej inštancie.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel odvolací súd k tomu záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je

potrebné s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

I napriek skutočnosti, že odvolanie žalobcu odvolací súd vyhodnotil za opodstatnené, a to z vyššie uvedených dôvodov, je namieste uviesť i to, že argumentácia žalobcu v podanom odvolaní v tom smere, že súd prvej inštancie mal zvoliť postup v zmysle ustanovenia § 129 CSP, resp. postup v zmysle ustanovenia § 157 CSP nie je namieste, keďže na postup ani v zmysle ustanovenia § 129 CSP (doplnenie neúplného podania), ani v zmysle ustanovenia § 157 CSP (vyjadrenia sa strany sporu k postupu a vedeniu konania) nebol v tejto veci daný dôvod.

I napriek vyššie uvedenému nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie v tomto konaní, považuje odvolací súd za dôvodné uviesť to, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že celková výška nákladov je v zmluve uvedená nesprávne, resp. že iný spôsob jej výpočtu ako urobil súd prvej inštancie zo zmluvy nevyplýva. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že počet splátok je 72 a výška splátky je 57,29 eura. Pokiaľ žalobca vychádzal zo splátok, ktoré nemali byť zaplatené v rovnakej výške (57,29 eura), mala táto skutočnosť zo zmluvy a aj zo žaloby vyplývať, pretože v zmluve majú byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, teda aj predpoklady, z ktorých sa dá odvodiť celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť. Žalobca v zmluve neuviedol, že predposledná splátka mala byť v nižšej hodnote ako bola dohodnutá výška splátok a posledná splátka mala byť nulová, preto je potrebné vychádzať z pôvodného údaju o výške splátok a ich počte uvedenom v zmluve o úvere. Odvolací súd tak rovnako ako súd prvej inštancie mal za to, že celková výška nákladov je v zmluve uvedená nesprávne. Skutočnosti, ktoré uvádza žalobca v odvolaní, teda, že žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v 72 mesačných splátkach, pričom 71. splátka mala byť len vo výške 48,78 eura a 72. splátka mala byť vo výške 0 eur zo zmluvy nevyplýva. Zo zmluvy o úvere je zrejмый len počet splátok 72 a výška mesačnej splátky 57,29 eura, nevyplýva z nej ani to, či je v splátke 57,29 eura už zahrnutý poplatok za poistenie úveru a aká je prípadne jeho výška.

6. Po zrušení zamietajúcej časti v poradí prvého rozsudku ako aj výroku o náhrade trov konania súd nariadil vo veci pojednávania na deň 24.9.2019, na ktorom pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného (vtedajšieho) právneho zástupcu žalobcu.

7. Žalovaná uviedla, že kvôli predmetnému úveru bola vo výkone trestu a vyslovila počudovanie, prečo jej dlh nestrhávali. Uviedla, že keď treba, platiť bude, ale viac ako 15 eur platiť nevie. Už nechce mať problémy.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu s poukazom na § 295 CSP a opäť dospel k totožným skutkovým a právnym záverom ako v poradí prvom rozsudku.

8.1 Pokiaľ v zmluve uzavretej medzi postupcom a žalovanou dňa 15.8.2013 nie sú uvedené žiadne poplatky, žalobca s poukazom na § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z. nemohol od žalovanej ako spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, ktorá navyše, podľa textu zmluvy, nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, ani Obchodné podmienky pre úver, či Sazobník poplatkov, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40. - 45. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 z 9.11.2016 dostupný na www.curia.europa.eu <<http://www.curia.europa.eu>>). Z uvedeného dôvodu súd nárok žalobcu v časti uplatneného poplatku vo výške 45,86 eur nepovažoval za dôvodný a v tejto časti ho zamietol.

8.2 Súd má za to, že veriteľovi žalovaného nevznikol nárok ani na poistné, nakoľko poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve „dojednané“, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. OZ o poistných zmluvách. Žalobca nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci nielen vznik, ale ani rozsah a podmienky akéhokoľvek poistenia žalovaného a vôbec nepreukázal existenciu poistenia. Z uvedeného dôvodu postupcovi nevznikol nárok na poistné.

8.3 V písomnom vyhotovení úverovej zmluvy uzavretej zmluvnými stranami dňa 15.8.2013 absentuje podstatný údaj o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), ale aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2

písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), čo s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovanou čerpaného úveru.

8.4 Navyše, v danom prípade, podľa písomného vyhotovenia úverovej zmluvy podpísanej zmluvnými stranami dňa 15.8.2013, celkové náklady, podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, mali byť vo výške 1.828,80 eur. Pokiaľ žalovanou čerpaný úver bol podľa zmluvy splatný 72 splátkami po 57,29 eur, celkové náklady spotrebiteľa boli vo výške 2.124,88 eur (72 x 57,29 - 2.000), ale určite nie vo výške 1.828,80 eur, ako je to uvedené v zmluve, v ktorej úplne absentuje povinný údaj o celkovej čiastke (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

8.5 S poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy má aj absencia údaju o celkovej čiastke za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovanou čerpaného úveru. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť pri čerpaní úveru vo výške 2.000 eur a pri 72 splátkach po 57,29 eur predstavuje sumu vo výške 4.124,88 eur (2.000 + 2.124,88), kým po pripočítaní nákladov vo výške uvedenej v úverovej zmluve žalovaného - 1.828,80 eur - k výške čerpaného úveru - 2.000 eur - by celková čiastka, ktorú by mala žalovaná uhradiť, predstavovala (len) sumu 3.828,80 eur, čo je pri počte splátok a ich výške matematicky vylúčené.

9. Z uvedeného je zrejmé, že pri výpočte RPMN neboli s poukazom na § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g/ citovaného zákona, ale nižšie náklady. Potom veriteľ žalovanej v úverovej zmluve žalovanej uviedol RPMN v nižšej výške (27,44%) oproti jej skutočnej výške (30,89% - podľa interaktívnej kalkulačky na portáli Ministerstva financií SR, pri 72 splátkach po 57,29 eur mesačne), teda v neprospech spotrebiteľa, ktorého tým uviedol do omylu, keď je známe, že čím nižšia je RPMN, tým je úver lacnejší. Aj z uvedeného dôvodu je úverová zmluva uzavretá zmluvnými stranami dňa 15.8.2013 bezúročná a bez poplatkov, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona.

10. Neobstojí nové tvrdenie žalobcu v jeho odvolaní na čl. 91 s pripojenou „Kalkulačkou“ na čl. 95 o tom, že žalovaná mala zaplatiť len 70 splátok po 54 eur (v zmluve uvedený počet splátok 72 a výška mesačnej splátky uvedená sumou 57,29 eur), pričom výška 71. splátky mala byť podľa týchto tvrdení žalobcu len vo výške 48,78 eur a výška 72. splátky mala byť 0 eur. Tak ako spotrebiteľ, aj súd môže vychádzať len z tých údajov, ktoré sú zrejmé zo znenia zmluvy, podľa ktorého mal byť úver žalovanej splatený 72 splátkami po 57,29 eur. Zo zmluvy žalovanej nie je vôbec zrejmé, že 70 splátok bolo splatných len vo výške po 54 eur, kým výška predposlednej splátky (71. splátky) by mala byť ešte nižšia (48,78 eur) a 72. splátku by už žalovaná platiť ani nemala. Uvedené skutočnosti z údajov zmluvy o úvere vôbec nevyplývajú a nie sú z nej zrejmé, pričom sú aj v rozpore s plánom splátok na čl. 46, podľa ktorého úver čerpaný žalovanou mal byť uhradený 72 splátkami, a to 70 splátok po 57,29 eur, 71. splátka vo výške 52,07 eur a 72. splátka vo výške 3.29 eur.

11. Pokiaľ úver čerpaný žalovanou, pre absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 2.000 eur, je bezúročný a bez poplatkov a súd pri rozhodovaní v poradí prvým rozsudkom mal za to, že žalovaná uhradila svojmu veriteľovi sumu 133,13 eur, ktorú žalovaná po vyhlásení v poradí prvého rozsudku nerozporovala, pričom žalobca až vo svojom vyjadrení doručenom súdu 12.9.2019 tvrdil, že žalovaná mu uhradila sumu vo výške 143 eur, dlh žalovanej na bezúročnom a bezpoplatkovom úvere predstavuje sumu 1.866,87 eur, o ktorej už súd právoplatne rozhodol v poradí prvým rozsudkom.

Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť žalovanou čerpaného úveru súd opätovne zamietol žalobu ako nedôvodnú v časti dlžnej istiny prevyšujúcej sumu vo výške 1.866,87 eur, ako aj v časti vyčísleného úroku vo výške 327,11 eur, či v časti ďalšieho - 24,5% úroku ročne od 1.5.2016 do zaplatenia.

12. Z prísudku vo výške 1.866,87 eur vznikol žalobcovi po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie predčasne zosplateného úveru (10 dní od doručenia oznámenia veriteľa o predčasnom zosplatení), t.j. od 28.7.2014 - nárok na úrok z omeškania, a to až do 30.4.2016 (žalobcom ohraničené obdobie vyčíslenia) vo výške 169,37 eur (5,15% zo sumy 1.866,87 eur), o ktorom nároku súd právoplatne rozhodol v poradí prvom rozsudku. Súď opäť zamietol žalobu aj v časti prevyšujúcej sumu 169,37 eur vyčísleného úroku z omeškania.

13. Len z dlžnej sumy istiny vo výške 1.866,87 eur trval žalobcovi nárok na úrok z omeškania aj od 1.5.2016 do zaplattenia podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. K 28.7.2014, žalobcom v žalobe označený začiatok omeškania žalovaného, bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,15%, a tak súd už právoplatne žalobcovi priznal 5,15% úrok z omeškania zo sumy 1.866,87 eur aj od 1.5.2016 do zaplattenia v poradí prvým rozsudkom vo veci. Súd opätovne zamietol žalobu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania ako nedôvodnú.

14. V spore bol žalobca len čiastočne úspešný (59,41%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, v časti nároku na vyčíslený úrok, ako aj v časti nároku na vyčíslený úrok z omeškania, ako aj v časti 24,5 % úroku, či úroku z omeškania v prevyšujúcej časti je úspechom žalovaného (40,59%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP súd o náhrade trov celého (aj odvolacieho) konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 18,82% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.